

“Hem d’assolir com sigui tenir almenys 150 socis a l’AGEVO perquè si no és així haurem de tancar”

Quina salut té la delegació d’Òmnium Cultural després de quasi 40 anys de recorregut?

Des d’Òmnium a Barcelona se’ns va comunicar que volien rejoinir l’entitat i donar-li una nova empena, a banda de dedicar-se de ple a la cultura catalana, fer activitats de caire més cívic. Òmnium té gairebé 20.000 socis i molta influència i encara pot arribar a més gent. L’entitat també s’ha organitzat diferent de manera que Granollers, Mataró i Badalona formen una unitat que permetrà fer activitats conjuntes i arribar a més gent.

Vostè va ser un dels promotors de l’AGEVO (Aules d’Extensió Universitària per a la Gent Gran). Com va sorgir aquesta iniciativa?

Ho vam iniciar la primavera de 1993, en Xavier Quincoces (aleshores regidor) i jo, que era regidor de Gent Gran. Al principi vam comptar també amb l’ajut del Jaume Camp. Vam veure que molta gent experimenta un buit quan arriba a la jubilació, comença una altra època, que avui pot ser molt llarga perquè s’ha incrementat l’esperança de vida. Mira’m a mi mateix, fa 16 anys que faig de president, de tesorero i de programador de l’AGEVO, amb l’ajut de Joan Sala i Vila. Hi ha un segment de gent gran a qui no li agrada anar als casals d’avis a jugar a dòmino, o a cartes... i vaig pensar que seria ideal fer un cicle de conferències sobre temes diversos. El primer any va anar molt bé i la iniciativa va arrelar. Ara ja tinc lligades les tretze conferències del primer trimestre de l’any que ve: n’hi haurà, com sempre, de medicina, sobre els dinosaures, sobre la globalització, sobre cultura catalana, sobre història, sobre les hipoteques inverses...

A què creu que es deu l’èxit de públic de l’AGEVO?

A que les conferències que fem són de qualitat, si no ho fossin no hi vindria ningú. Hi assisteixen unes 150 persones de mitjana. Els dies que hi ha conferències sobre medicina hi tenim sempre molta gent, perquè després fem col·loqui i es plantegen moltes consultes. De vegades també veiem que hi ha persones que assisteixen a una conferència en concret perquè els interessa aquell tema.

Vostè està una mica preocupat pel futur de l’AGEVO

Nosaltres fa quinze anys que paguem més o menys el mateix als conferenciants i ens hem trobat persones

La celebració de la Nit de Santa Llúcia a Granollers, el 2003, va ser un dels esdeveniments més destacats de la gestió de Ramon Casanovas com a president de la delegació d’Òmnium Cultural.

que ens han dit que paguem poc. L’AGEVO només té un centenar de socis que paguen 16 euros l’any, i comptem, a més, amb l’ajut de l’Ajuntament de Granollers i d’Òmnium Cultural. Hem d’assolir com sigui tenir almenys 150 socis perquè si no és així haurem de tancar.

Com veu el futur de la llengua catalana?

El veig molt difícil. Tenim massa enemics polítics i a la premsa de Madrid, que sempre ha estat molt combativa. Jo vaig estar cinc anys a Castella, un any dels quals abans de la guerra, i he pogut comprovar que pensen igual sobre Catalunya ara que fa 70 anys. Ni les dretes ni les esquerres ens fan cap favor als catalans, no entenen la realitat catalana, ni la volen entendre. No obstant, com sempre, penso que ens en sortirem.

Vostè va formar part de la comissió cívica del 70è aniversari del bombardeig de Granollers. Creu que ha estat positiu recordar aquests fets?

El bombardeig forma part de la memòria històrica de Granollers. Va ser un esdeveniment que totes les generacions haurien de tenir en compte, perquè mai més no es torni a repetir. Ha estat molt encertat recordar-ho.

Què li agradaria veure en un futur a la ciutat?

M’agradaria molt veure feta la cobertura del tren. Serà un salt molt gran per a la ciutat, perquè ara Granollers, amb la via del tren, queda partida.

“M’agradaria molt veure feta la cobertura del tren. Serà un salt molt gran per a la ciutat”